

**RASANPASSAD AVELSSTRATEGI
DANDIE DINMONT TERRIER
2014**

INNEHÅLL	1
HISTORIK	
Rasens historiska bakgrund och utveckling	2
Dandien i Sverige	3
Övriga länder	3
POPULATION	
Genetisk variation	4
Hanhundsanvändning	6
Mål	6
Strategi	6
HÄLSA	
Hälsoenkät	7
Försäkringsstatistik	7
Glaukom	8
Hypotyreos	9
Cushings sjukdom	9
Diskbräck	10
Fertilitet	10
Mål	10
Strategi	10
MENTALITET	
Nuläge	10
Mål	11
Strategi	11
EXTERIÖR	
Nuläge	11
Mål	12
Strategi	12
KÄLLOR	13
FÖRANKRING	13

HISTORIK

Kyrkoherde John Mosses dandie Shamrock

Rasens historiska bakgrund och utveckling.

Dandie dinmont terriern har sitt ursprung i Storbrittanien. Det är den allra äldsta terrierrasen som utvecklats långsamt över århundraden och rastypen har varit konstant sedan slutet av 1600-talet. Dess utseende är ingen slump, bakom så gott som varje detalj finns en praktisk förklaring.

I Cheviotbergen på gränsen mellan England och Skottland fanns små strävåriga jaktterrier som användes i gryttjakt på räv och grävling samt i och vid vatten i jakt på utter. De var orädda, alerta och energiska i sitt arbete. Ingen vet säkert men dandiens närmaste släktingar anses vara bedlingtonterrier och border terrier. Det är högst sannolikt att den även har ett visst släktskap med flockjagande s.k. hounds, som utterhund, foxhound, harrier och beagle. Därav vittnar bl a dandiens hängande öron och sabelformade svans.

Dandien har kallats "den litterära terriern" eftersom den som enda hundras fått sitt namn efter en litterär figur nämligen Dandie Dinmont, en av personerna i Sir Walter Scotts roman Guy Mannering vilken utkom 1815. Boken blev en bestseller och gjorde dandie dinmont terriern synnerligen populär och efterfrågad, inte bara som jaktterrier bland bönderna, utan även i de övre samhällsskikten. Det hastigt ökande intresset utarmade rasen men när entusiasterna så småningom avtog kunde några kvarvarande uppfödare återföra rasen till den ursprungliga typen av utpräglad jaktterrier. Rasen kallas även kryddterrier på grund av färgbenämningarna senap och peppar. Begreppet kryddterrier används med förkärlek av Jonas Wiborg i hans bok "Mr Dinmonts egna terrier". Förutom föregångaren "Terrierna från Charlieshope" är det den enda bok om rasen som skrivits på svenska och den har till mycket stor del legat till grund för utarbetandet av RAS.

Då dandien ursprungligen var en arbetande hund är det dessa egenskaper man avlat på, men rasen har trots detta kunnat hålla en homogen exteriör som vi känner den ännu idag. Gamla målningar och kopparstick visar exempelvis terrier som vi väl kan känna igen i dagens dandie, dock med den skillnaden att extremiteterna med tiden blivit kortare och pälsen mera vårdad.

Rasen har funnits i det brittiska kungahuset hos drottning Victoria och kung Edward VII, samt hos kända personer som författaren Karen Blixen och Sir Walter Scott själv. Rasen hålls numera endast som sällskapshund och dess temperament har med tiden blivit mera civiliserat i och med att kraven på rasen har förändrats.

Den första rasklubben bildades i England 1875 och är en av landets allra äldsta rasklubbar. Dagens rasstandard överensstämmer i stort sett med den ursprungliga.

Dandien i Sverige

I Sverige etablerade sig dandie dinmont terriern inte förrän på 1960-talet. Eva Walldie på kennel Ivanhoe hade då tillbringat en tid i England för att fördjupa sig i trimkonsten och kom där i kontakt med rasen. Kenneln importerade Dogari Jay of Gardenside och Dogari Gizo från England. Dessa båda svenska champions blev föräldrar till kennel Ivanhoes första dandiekull 1963. Därpå följde fler importörer för kenneln som snart kunde visa såväl avels- som uppfödargrupper på utställning.

Redan på 1930-talet föddes dock den allra första dandiekullen hos systrarna Ingrid och Brita Bergh som tagit in senapsfärgade Robin och pepparfärgade Alpin Teezie, även dessa från England. Båda blev champion och lämnade en kull tillsammans.

Den allra första dandien som deltog på en svensk utställning hette Ruff och året var 1894. Ruff var uppfödd av firman Holmberg & Möller och betingade det för sin tid enorma försäljningspriset av 1000 kronor!

Idag finns knappt dussintalet uppfödare av rasen i Sverige.

Övriga länder

Också i Finland etablerade sig dandie dinmont terriern på 1960-talet med hjälp av engelska importörer och där finns idag ungefär lika många uppfödare som i Sverige.

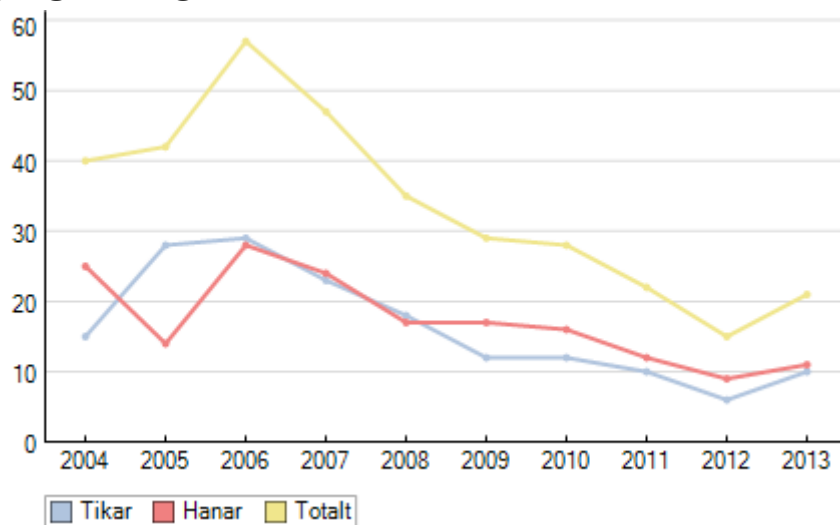
I Danmark såväl som i Norge finns endast ett par uppfödare.

Det är dock naturligt nog Storbritannien som är det helt dominerande landet när det gäller uppfödning av dandie dinmont terrier. Där finns, och har genom åren funnits, ett stort antal kennlar som låtit tala om sig när det gäller högkvalitativa dandier. Här kunde också klart märkas en absolut glansperiod för rasen mellan de båda världskrigen, då man lyckades avla fram fler och bättre hundar än någonsin, med en absolut topp 1937 då 483 exemplar av rasen registrerades.

Övriga länder i Europa där dandie dinmont terriern kan anses väl etablerad är Tyskland, Holland, Tjeckien och Ungern.

För övrigt finns betydande uppfödare i USA, Kanada, Australien och Nya Zeeland.

POPULATION

Antal reg/år	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Tikar (varav importer)	15 (1)	28 (3)	29 (2)	23 (1)	18 (2)	12	12 (2)	10 (1)	6 (1)	10 (3)
Hanar (varav importer)	25	14 (1)	28 (2)	24 (1)	17 (1)	17 (1)	16	12 (1)	9	11 (3)
Totalt	40 (1)	42 (4)	57 (4)	47 (2)	35 (3)	29 (1)	28 (2)	22 (2)	15 (1)	21 (6)

(Källa: SKK Avelsdata)

Genetisk variation

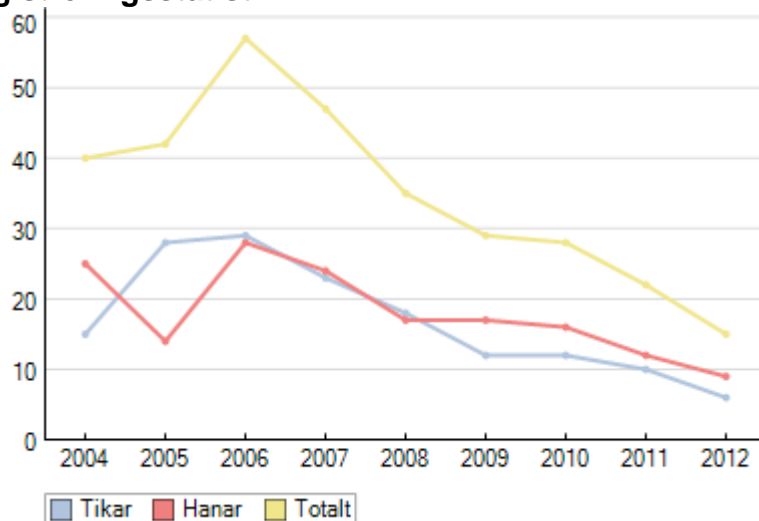
Den genetiska variationen hade kunnat vara större om inte andra världskriget så hårt åderlåt de engelska kennlarna så att hela stammar försvann. Importer med klara försök till genetisk variation har gjorts, men redan efter ett par generationer finner man ofta samma hundar i stamtavlorna. Eftersom hälsa och mentalitet i allra största utsträckning varit mycket goda, har ingen egentligen höjt någon varnande röst förrän i slutet av 90-talet. Det var i samband med att så gott som samtliga aktiva uppfödare importerat avkommor efter en amerikansk avelshund vid namn GBCH USCH Pennywise Postage Due At Bencharra, en hanhund som toppat listan över framgångsrika avelshundar alla raser i flera år i England. Denna hanhund hade inte några anor gemensamma med engelska dandies förrän i femte led. När nu dessa avkommor i stort sett gjort sitt, har man gjort mer eller mindre lyckade försök att förnya och utöka den genetiska variationen. Förhoppningsvis kan vi i några generationer rida på vågen av goda egenskaper från "amerikanen" där framförallt sunda rörelser varit positivt för rasen.

Vår ras är utsatt i sin numerära litenhet. På grund av att det endast använts ett fåtal hanar i avelsbasen höjs koefficienten oroande. Då är ett par obesläktade importer något som kan påverka rasen snabbt och med långtgående resultat. Den största andelen dandies som hittills har importerats kommer från England. Importer har också förekommit från Finland, Norge, Danmark, Ungern, Kanada, Tjeckien, Holland, Tyskland och Ryssland. Det är ofta hundar vars föräldrar inte så långt tillbaka i stamtavlorna har engelsk bakgrund. Nästan dubbelt så många tikar som hanar importeras. De importer som är från nordiska länder har ofta känd svensk genetisk bakgrund.

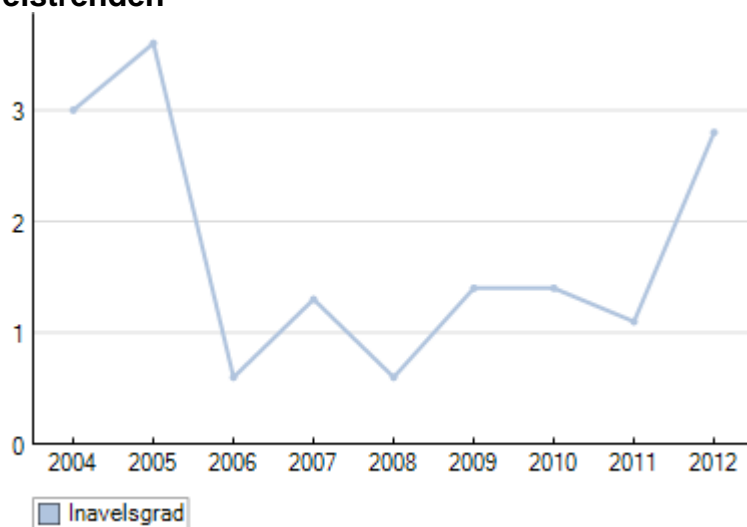
Ant, kullar födda i Sverige	Antal valpar	Genomsnitt	Inavelsgrad	
2004	11	39	3,5	3.0%
2005	12	38	3.2	3.6%
2006	11	53	4.8	0.6%
2007	10	45	4.5	1,3%
2008	9	32	3,5	0,6%
2009	10	28	2.8	1,4%
2010	7	26	3.7	1,4%
2011	5	20	4.0	1,1%
2012	7	14	2.0	2.8%

Antal totalt/ Medelvärden 82 295 3,6 1,75%
 (Antal importer under dessa år är 20 individer varav 13 tikar och 7 hanar.)

Registreringsstatistik

Inavelstrenden

(Källa: SKK Avelsdata)

Antalet födda valpar har legat relativt högt under hela perioden med ett största antal om 53 året 2006 och en kraftig minskning 2012 till 14 st. Den genomsnittliga inavelsökningen i rasen beräknas fem generationer bakåt. Denna har varierat kraftigt och periodvis varit acceptabelt låg, 2,5 % eller lägre.

Hanhundsanvändning

Möjligheterna att bevara ärftlig variation i en ras är i betydande grad beroende av antalet för avel tillgängliga handjur och det sätt på vilket de används i avel. Beräkningarna utgår från att en genomsnittlig hanhund utnyttjas i avel under en period av 4 – 5 år. För att upprätthålla en rimlig bredd i aveln bör ingen hanhund tillåtas att producera mer än maximalt 5 % av antalet valpar i en generation. Med detta menas 5 % av det totala antalet registrerade valpar i den svenska populationen under en femårsperiod.

Vid en registrering av 40 valpar/år, räknat med de värden som syns gälla efter år 2000, skulle för rasen idag medföra att en maximal livstidsproduktion önskvärt max ca 10 valpar. Vid en genomsnittlig kullstorlek av ca 3,5 valpar skulle det innebära totalt högst 3 kullar per använd hane. Antalet kullar efter en hane kan öka beroende på hur och om avkomman i de tidiga kullarna använts i avel.

Antalet barnbarn per hane kan vara upp till det dubbla antalet valpar. Varje valp har ju både en farfar och en morfar. För rasen skulle därmed 20 barnbarn vara ett önskvärt maximum.

I en ras med så begränsat antal hundar som hos dandie dinmont terriern, finns det knappast utrymme för någon egentlig avkommeprövning. Man tvingas i stället lita till urval baserat direkt på hundars egna prestationer och egenskaper. Om man både skall ta hänsyn till exteriör och mentalitet samt dessutom i någon grad gardera sig mot ärftliga sjukdomar och defekter som debuterar först i vuxen ålder, så blir konsekvensen att avelshundar, både hanar och tikar, bör bli minst 2 år gamla innan de används i avel.

Överanvändning av enskilda hanar eller tikar är en faktor som kraftigt kan begränsa den genetiska variationen och öka risken för att recessiva defektanlag ska komma till uttryck.

Mål:

Att öka den genetiska variationen.

Att minska inavelsökningen och hålla inavelsgraden fortsatt låg.

Att antalet födda valpar ökar!

Att uppfödare skall vara väl förtrogen med rasstandarderna och dess innebörd.

Att öka kunskapen om och intresset för dandien.

Strategi:

Det är betydelsefullt att bibehålla rasens genetiska variation genom att minska inavelsökningen i rasen, hålla inavelsgraden låg för enskilda kullar och begränsa användandet av enskild hanhund.

Avelsbasen ska breddas genom att flera individer används i avel.

Släktskapsparningar närmare än kusinparning, dvs med en högre inavelsgrad än 6,25 för varje enskild parning, ska ej förekomma.

Hanhundar bör användas till tikar av olika härstamning.

Det är viktigt att komplettera med väl genomtänkta import. Den som importerar en hund bör känna till hundens härstamning minst 5 generationer bakåt för att undvika import av linjer som redan finns i Sverige.

Uppfödare ska beräkna inavelskoefficienten (COI) innan parning.

Klubben bör anordna utbildning av uppfödare och medlemmar om rasstandard och dess innebörd.

Det är viktigt att informera om dandien bland annat genom att ha rasmontrar på de stora utställningarna.

HÄLSA

Dandie Dinmont terrier får anses vara en frisk ras som ofta uppnår hög ålder. Dock finns några sjukdomar som tycks vara överrepresenterade. Eftersom dandien är en numerärt liten ras är det av särskild vikt att vara observant på hälsoproblem, då ärftliga sjukdomar annars snabbt kan begränsa avelsbasen.

Hälsoenkät

Den första hälsoenkäten för rasen genomfördes i början av 2000-talet och här rörde svaren 122 hundar, huvudsakligen yngre. Där var framför allt hudproblem, mag/tarmproblem samt ögon- och öroninflammationer vanliga.

När det gällde äldre hundar var diskbräck och livmoderinflammationer representerade, liksom prostata- och njurproblem hos hanhundar. Hypotyreos fanns också i rasen, företrädesvis hos äldre hundar.

Inga uppgifter om glaukom eller Cushings sjukdom lämnades i denna hälsoenkät.

Nästa hälsoenkät gjordes 2010 med svar gällande 61 hundar. Här visas att ett fall av glaukom lett till avlivning, samt att två troliga fall av Cushings sjukdom samt ett fall av diskbräck konstaterats.

Enstaka fall av Demodex har sedan några år upptäckts i rasen.

Försäkringsstatistik

Agría har under åren 2008-2012 haft i medeltal 136 dandie dinmont terrier försäkrade. En individ har avlivats på grund av primärt glaukom och en på grund av glaukom. 6 ytterligare fall av glaukom har behandlats, det framgår dock inte om det är något av dessa fall som senare lett till avlivning. Här visas 5 fall av Cushings sjukdom och 4 fall av hypotyreos. Ett fall av diskbräck har lett till avlivning, 3 fall har behandlats. För övrigt redovisas fall av varierande diagnoser utan större avvikelser från vad man kan förvänta sig drabba alla hundraser.

Agrías skadestatistik visar ingen ålders- eller könsfördelning.

Från Sveland har vi fått statistik för 2009-2012. Den omfattar 82-83 hundar varav merparten tikar. Medelåldern är hög, 30-44 individer är äldre än 7 år. Här finns endast ett fall av avlivning under de fyra åren, diagnosen är hypotyreos. Här finns ytterligare 2 fall av hypotyreos, 3 fall av Cushings sjukdom samt 5 fall av diskbräck. För övrigt spridda diagnoser som kan anses drabbas alla raser.

Folksam har lämnat statistik för tiden 2008 till augusti 2013. Här finns inte angivet hur många hundar som varit försäkrade, ej heller hur fördelningen ser ut när det gäller ålder och kön. Man redovisar 3 fall av glaukom, 2 fall av Cushings sjukdom samt 4 fall av hypotyreos. Dessutom visas 3 fall av diskbråck. Av materialet framgår inte huruvida några diagnoser lett till avlivning.

Genomgående i försäkringsbolagens statistik, utom i ett fall hos Agria, skiljer man inte på olika former av glaukom. Vi vet dock genom rapporter från dandieägare att flera dandies drabbats av den akuta formen.

Utöver siffrorna ovan känner vi ytterligare två fall av primärt (akut) glaukom under innevarande år. En 7-årig tik fick avlivas efter att ha drabbats på båda ögonen och en 5-årig tik fick ena ögat bortopererat.

Glaukom

Under senare årtionden har man kunnat konstatera flera fall av primärt glaukom hos dandien. Det är en allvarlig ögonsjukdom som enkelt uttryckt innebär att trycket i ögat stiger på grund av onormala förändringar i dräneringssystemet inne i ögat, eftersom kammarvätska då ansamlas. Det finns troligen en ärftlig bakgrund till sjukdomen primärt glaukom som ger allvarliga konsekvenser och kan förstöra näthinnan på några timmar. Dessutom medför det höga trycket mycket svåra smärtor för hunden. Tillståndet kan leda till blindhet och i allvarliga fall kan man tvingas operera bort det angripna ögat. Om det upptäcks mycket tidigt kan man behandla, tyvärr med begränsad framgång. Problemet är att sjukdomen oftast upptäcks för sent.

Bilden: Öga drabbat av galaucom.

Symptomen på glaukom varierar kraftigt beroende på hur högt trycket i ögat är. Vid en lindrig tryckökning kan ögat se i stort sett normalt ut men ägaren kan notera att hunden har nedsatt syn, särskilt åt sidorna. Vid en plötslig kraftig tryckökning ser ögat irriterat ut med avsevärd rodnad av ögonvitan, grumling av hornhinnan och stor pupill som inte reagerar på ljus. Hunden visar klara tecken på smärta. Diagnosen ställs via ögonundersökning inkluderande tonometri, då trycket i ögat mäts, samt gonioskopi

då en lins läggs på ögat så att öppningen till dränagesystemet inne i ögat kan undersökas. Arvsgången som föreligger vid primärt glaukom hos dandie är ännu inte känd. Därför rekommenderas ögonundersökning innefattande tonometri och gonioskopi av samtliga avelshundar. Vissa uppfödare har redan vidtagit denna åtgärd sedan ett antal år tillbaka.

Sedan några år pågår ett forskningsprojekt vid Helsingfors universitet, där man enkelt uttryckt försöker identifiera markören till den gen som bär på sjukdomen. Man ska förhoppningsvis inom en inte alltför avlägsen framtid med hjälp av blodprov kunna scanna DNA, för att avgöra huruvida en individ har den sjukdomsbärande genen. Dandie Dinmont Club har i samband med sin utställning 2013 erbjudit medlemmarna att kostnadsfritt få blodprov tagna på sina dandies, samt ombesörjt att proverna skickas till Helsingfors. 14 hundar deltog i denna undersökning. Glaukom förekommer även i en sekundär form, där sjukdomen uppstår som en följd av andra sjukliga tillstånd i ögat. Det finns även en långsamt fortskridande form av glaukom som drabbar äldre hundar och som kan behandlas med trycksänkande medel.

Hypotyreos

Denna sjukdom är en autoimmun sköldkörtelrubbing som innebär att produktionen av hormonerna tyroxin T3 och T4 i sköldkörteln är för låg. Sköldkörteln är egentligen två små körtlar som sitter i halsregionen och styr bland annat ämnesomsättningen. Den vanligaste orsaken till hypothyreos är att sköldkörteln av okänd anledning förstörs av kroppens eget immunförsvar. Sjukdomen ger smygande symptom, hunden blir trött, frusen och ökar i vikt. Pälsen kan bli livlös och spröd och håravfall kan förekomma liksom torra ögon. Nedsatt fertilitet hos tikar är inte ovanligt. Diagnos ställs med hjälp av ett enkelt blodprov men andra sjukdomar måste uteslutas innan man börjar behandla hunden. Hypothyreos är lätt att behandla med artificiellt sköldkörtelhormon som ska ges varje dag livet ut och hjälper hunden till ett symptomfritt och gott liv. Blodprov för att kontrollera hormonhalten i blodet bör dock tas varje år. Eftersom hypothyreos är ärftligt ska drabbade hundar uteslutas ur aveln.

Cushings sjukdom

Strax framför njurarna sitter två små körtlar, binjurarna, som producerar kroppens eget kortison. Dessa styrs av hormoner som alstras i hypofysen. Alltför stor utsöndring av detta hormon eller tumörer i binjurebarken är främst orsak till att binjurarna stimuleras till att öka produktionen av kortison, vilket i sin tur ger upphov till Cushings sjukdom (Hyperadrenocorticism). Ofta är det äldre hundar som drabbas. Symtomen är ökad törst och urinavgång, ett överdrivet intresse för mat med påföljande viktökning och ökat bukomfång. Huden blir tunn och kan bilda små knölar och musklerna tillbakabildas. Pälsavfall som börjar bak på låren och slutligen kan göra hunden nästan helt kal är typiskt. Diagnos ställs genom att mäta kortisonhalten i blodet, behandling finns men måste fortsätta livet ut under regelbundna kontroller.

Diskbråck

Som hos alla hundraser med mycket korta ben till en kraftig kropp, s k chondystrofa raser, drabbas dandien ibland av diskbråck. Mellan ryggkotorna sitter stötdämpande broskskivor, diskar. I varje disk finns en geléartad kärna Om en spricka uppstår i disken eller en diskförskjutning sker, kan det mjuka innehållet läcka ut och trycka på ryggmärgens nervbanor, varvid smärta uppstår. Ofta föregås detta av förkalkning i disken och det kan vara såväl ärftligt som miljöbetingat. Diagnosen ställs utifrån symptomen och sjukdomen kan leda till förlamning i svåra fall, varvid en operation krävs. I lindrigare fall kan en period av vila vara tillräckligt. Hundar med diskbråck ska inte användas i avel.

Fertilitet

Eftersom fertiliteten är avgörande för rasens överlevnad tar vi även upp denna i hälsoavsnittet. Problem har funnits inom rasen gällande svårigheter för tikar att bli dräktiga, förlossningsproblem, små valpkullar och hanar med parningssvårigheter. Kullstorlekarna har dock glädjande nog ökat under de senaste åren. Här är åter plats för att påpeka vikten av genetisk variation eftersom nära släktskapsavel har visat sig vara negativt för fertiliteten. Det finns studier som klart visar att nära släktskapsavel även leder till minskad fruktsamhet och minskad kullstorlek.

Mål:

Vårt främsta mål är att fortsätta ha en relativt frisk och fertil ras som även framledes kan leva gott och länge.

Att motarbeta glaucom måste vara av högsta prioritet samt att minska förekomsten av övriga nämnda sjukdomar.

Att öka den genetiska variationen är av största vikt för immunförsvar och fertilitet, då både Cushings sjukdom och hypotyreoos är relaterade till immunförsvaret.

Viktigt är också att hålla inavelsgraden låg. Den dubblering av vissa gener som blir resultatet av inavel ökar inte bara de önskvärda egenskaperna utan även de ärftliga defekterna.

Strategi:

Varje uppfödare ska vara medveten om de sjukdomsrisker som finns inom rasen och göra de undersökningar som idag står till buds för att undvika att avla på presumtiva sjuka eller sjukdomsbärande hundar.

Dandie Dinmont Club ska hjälpa till att hålla uppfödarna informerade om medicinska rön som rör de aktuella sjukdomarna via Dandie Dinmont Bladet, klubbens hemsida och uppfödarmöten.

Uppfödarna måste noga överväga vilka parningskombinationer som kan anses lämpliga ur hälsosynpunkt. Fler individer behövs i avelsbasen liksom större variation när det gäller parningskombinationer.

För att stödja glaucomforskningen och om möjligt påskynda möjligheten att få tillgång till DNA-tester, bör klubben verka för att medlemmarna forstätter att ta blodprov och rapportera till forskarna i Helsingfors.

En ny hälsoenkät bör göras 2015.

MENTALITET

Gemensamt med andra terriers har dandien mod och intelligens, i övrigt finns inte särskilt många likheter. Dandien har sagts vara en filosofisk clown, är lugn och eftertänksam och "inte på väg" som många andra terrier. Den är sällan "på tå" utan vilar i stående på bakre delen av framtassarna till skillnad från de flesta andra terrier. Det är en fridsam terrierras som även är sportig och tålig i alla slags väder. Rasen är självständig, intelligent, beslutsam, envis, känslig, tillgiven och värdig. Dandien är inte särskilt road av kamp eller att hävda sig mot andra hundar, men provocerad kan den försvara sig. Dandien är mycket social, vänlig och intresserad av människor samt klart barnvänlig.

Då mentalitet är mycket starkt genetiskt betingad har uppfödarna här ett mycket stort ansvar. Mentalbeskrivna hundar förekommer dock i ett allt för litet antal för att en utvärdering ska kunna göras. Endast 19 hundar har i dagsläget (juni 2013) känd mental status. En hund har på ägarens initiativ avbrutit testet.

Mål:

Att öka antalet MH- eller BPH-beskrivna hundar inom rasen.

Att sprida kunskap om dandie dinmont terrierns mentalitet så att den bibehålles samt värna om rasens vänliga sinnelag.

Strategi:

Rasklubben rekommenderas att inleda ett arbete med Svenska Terrierklubben där man verkar för fler MH- eller BPH-beskrivningar av Dandie Dinmont terrier samt att ordna föreläsningar om rasens mentalitet.

Valpköpare skall upplysas om dandiens mentalitet och funktion.

EXTERIÖR

Dandie dinmont terriern intar med sitt speciella yttre en särställning i terriergruppen. Vikten är ca 8–11 kg. Huvudet, som är täckt med vacker silkeslen päls, är mycket typiskt för rasen. Ögonen är stora, kloka och har ett intelligent uttryck. Den långa kroppen är lågställd och vasslelik med korta kraftiga ben. Pälsen är dubbel, bestående av mjuk underull och hårdare täckhår som inte är strävt men ger en frasig känsla vid beröring. Pälsfärgen är peppar eller senapsfärgad.

Pepparfärgad hane

Om rasen ändrat sin exteriör under de 30 år som behandlas är det nog framförallt huvudena som har blivit bättre, mer rastypiska. Markerat stop, nosparti med korrekta proportioner och lågt ansatta öron är några av rasens kännetecken.

Standarden säger att vikten inte får överstiga 11 kg och idag finner vi inte så många tungviktare som för ca 10 år sedan eller mer. Det är positivt att man har lyckats med att få ner storleken till den önskvärda. Idag visar vi våra hundar betydligt mer "stylade" på utställning än tidigare.

Sammantaget har den exteriöra kvaliteten på våra dandies förbättrats.

Mål:

Att värna om storleken enligt rasstandard.

Att bibehålla rasens goda exteriör.

Strategi:

Att avla på individer som följer rasstandarden, dock med hänsyn till de hälsoaspekter som nämns ovan.

KÄLLOR

Wiborg, Jonas: Mr Dinmonts egna terrier
Lindholm, Åsa: Inavel - avelsmetod med hög riskfaktor, Hundsport
Special nr 2 juni 2013.

Behjälpliga vid upprättandet av dokumentet har varit Jonas Wiborg samt i avsnittet om hälsa professor Björn Ekestén, ögonexpert vid Lantbruksuniversitetet och MVD leg.vet. Jörgen Junkergård, Solstadens Smådjursklinik i Karlstad.

FÖRANKRING

Dokumentet har utarbetats av en kommitté bestående av styrelsemedlemmar i Dandie Dinmont Club, tillika uppfödare:
Gun Stävenborg, vice ordförande
Janette Andersson, sekreterare
Yvonne Ingvarsson, suppleant.

Det har presenterats i samband med Dandie Dinmont Clubs årliga utställning och legat på klubbens hemsida för att ge möjlighet till åsikter och kommentarer från klubbmedlemmarna.